

Den falske rubelseddel

I flere omgange har jeg været kursusleder for journalister på efteruddannelse med efterfølgende studietur. Som for eksempel til Tasjkent i Usbekistan i 1985. Jeg husker fra denne tur en pudsigt og dertil lærerig episode. Endnu på det tidspunkt var det strengt forbudt at føre rubler ind i Sovjetunionen. Det var ligeledes ulovligt at veksle vestlig valuta til rubler uden for de autoriserede vekslingssteder og til den officielle alt for høje kurs. Men tilbuddene om billige rubler på gaden var mange, og fristelsen til at gøre et godt kup tilsvarende stor.

En journalist fra Radioavisen – ingen navne naturligvis - havde gjort en god handel: Troede han. På gaden havde han handlet to 50-rubel sedler for et beskedent krone-beløb. Pludselig en dag kom han noget slukøret tilbage til hotellet. Han var gået ind i en guitarforretning, havde fundet den guitar, han så gerne ville have med hjem, men da han skulle betale, ville ekspedienten ikke tage imod hans penge. De var naturligvis falske, og vor journalist stod med håret i postkassen. Pengesedlerne var imidlertid forfalsket på en yderst kluntet måde. Oven på pengesedlens talangivelser var der klistret tallet 50, men med bogstaver (russiske!) stod der de oprindelige ”tre rubler”, som sedlen repræsenterede. Det vil altså sige, at vor uheldige journalist havde fået to, oven i købet falske, 3-rubelsedler og ikke to 50-rubelsedler, som han troede. Jeg købte den ene af ham for den formidable overpris af en dollar, og jeg brugte den siden til skræk og advarsel overfor de studerende – men også som et lærestykke. Hvis DR-journalisten havde kunnet læse den russiske tekst på en pengeseddel, var han naturligvis aldrig blevet snydt.

Thomas Petersen
Univ.lektor, emer.
Bøgebakken 69, Stevnstrup
8870 Langå